

#GLASHELDER

Nadenken over de relatie met kinderen en jongeren

Blog: echo's uit het verleden

Met mijn kinderen zou ik het anders doen. Ik zou geen ruzie maken in hun bijzijn, niet met ze omgaan zoals er met mij omgegaan is, niet laten gebeuren wat er met mij is gebeurd. Nou, ik kan zeggen dat het met vallen en opstaan redelijk gelukt is. Kijken naar jezelf en ontdekken waarom je eigenlijk doet wat je doet heeft mij daar enorm bij geholpen. Ik neem je graag mee in mijn verhaal.

Onze kinderen waren ongeveer 4 en 6 jaar oud toen we (heel wat jaren terug) rond 23.00 uur na een feestje terug naar huis reden. Door de vermoeidheid waren de kinderen wat jengelig en bleven ze maar vragen hoelang het nog duurde tot we thuiskwamen en of we er al bijna waren. Mijn man werd het op een gegeven moment zat en riep iets als: "Je kan ook uitstappen en gaan lopen als je niet ophoudt met zeuren!"

Boem. Dat sloeg in bij mij. Op zich helemaal was dit geen extreem heftige reactie van mijn man naar onze kinderen, maar het kwam heel hard bij mij binnen en ik ontplofte. Hoe haalde hij het in zijn hoofd om zoiets tegen kinderen van die leeftijd te zeggen?! Ik was woedend en liet dat goed merken ook, tot tranen van verontwaardiging aan toe. Dat was zo'n moment dat ik bij mezelf ben nagegaan hoe het komt dat ik zó boos en

emotioneel reageerde? Want eerlijk is eerlijk, het was best een onredelijke reactie van mij op een redelijk onschuldige opmerking van mijn man? Er kwam toen een herinnering naar boven.

Ik denk dat ik een jaar of 6/7 was toen ik samen met mijn moeder en zusje mijn vader moest ophalen uit het café. Het was donker buiten en al laat in mijn beleving. We komen bij het café aan, mijn vader stapt in en gaat (met teveel drank op) achter het stuur zitten. We rijden een stukje, tot hij ineens stopt en tegen mijn moeder zegt: "Stap eens uit en kijk of de koplamp het wel doet!" Terwijl mijn moeder is uitgestapt en buiten staat, rijdt mijn vader ineens weg met ons op de achterbank. Deze (onbewuste) herinnering was de trigger dat ik zo boos werd op mijn man. Niet de volwassen ik, maar het kleine bange kleine meisje op de achterbank van de auto reageerde.

En zo zijn er meer momenten geweest dat niet de volwassen ik reageerde, maar dat het kleine meisje in mij reageerde op situaties die leken op wat ik ooit had meegemaakt. Confronterend, maar het mooie is dat als je jezelf hierin beter leert kennen, dat je het met je eigen kinderen wel degelijk anders kunt gaan doen en de cirkel kan doorbreken. Jezelf een spiegel voorhouden is zo waardevol!

Wie zijn wij?

Glashelder is een groep ouders uit Bunschoten-Spakenburg die volwassenen wil prikkelen en laten nadenken over hun relatie met kinderen en jongeren. Dat kunnen eigen (klein)kinderen zijn, maar ook buurkinderen, leerlingen, catechisanten, spelers, bezoekers, enz. Het hebben van een goede (emotionele) relatie of verbinding met een kind of een jongere is namelijk de basis voor de gezonde fysieke en emotionele ontwikkeling van het kind.

Hoe praat jij tegen kinderen of jongeren? En vooral (hoe) praat jij MET ze? Over onderwerpen zoals: voor jezelf opkomen, je grenzen aangeven, vriendschappen, onzekerheden, school, werk, sport, roken, seksualiteit, drinken of drugsgebruik? Glashelder hoopt dat volwassenen bewust(er) worden van hun invloed als volwassene op een kind/jongere. We willen je hiertoe aanzetten en inspireren via een maandelijks blog in de Bunschoter, via Facebook en via onze website.

Samen voor kinderen en jongeren!

Heb je vragen, loop je ergens tegen aan, wil je sparren of heb je hulp nodig? Spreek dan af met een vriend(in), collega of met iemand bij wie je je op je gemak voelt. Liever hulp van een professional? Neem contact op met De Boei via 033-2992922 of via info@deboei.nl